

ГОРБАТА ПРИНЦЕСА

Іспанська народна казка

Не думайте, що принцеса народилася горбатою, нічого подібного: вона була струнка й красива. До того ж була єдиною спадкоємицею короля, і її майбутній чоловік мав одержати королівство.

Король був уже старий і з нетерпінням чекав, коли ж, нарешті, горда принцеса вибере собі чоловіка, щоб передати йому свій трон. Та принцеса зовсім не хотіла виходити заміж. Їй не подобались ні принци, ні графи, ні маркізи.

І ось одного разу, прогулюючись перед палацом, вона зустріла старого жебрака. Обличчя у нього було потворне, одяг — саме лахміття, а спину прикрашав великий горб.

— Подайте на бідність! — заголосив жебрак, простягаючи руку.

Та дівчина так перелякалась його потворності, що поквапилася пройти мимо.

— Ніколи не показуйся мені на очі! — крикнула вона старому.

Жебрак розсердився. Він наздогнав принцесу і кинув на неї чорного павука.

Павук причепився за шлейф принцеси, і як дівчина не намагалась струсити із сукні бридку комаху, нічого в неї не виходило.

І став павук жити в палаці.

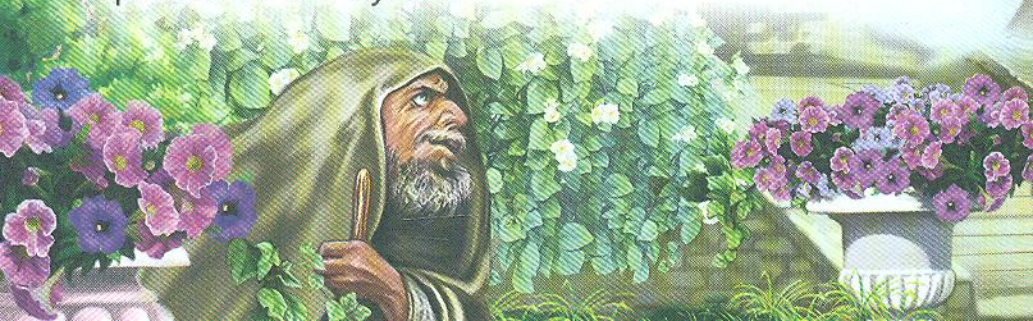
Він не давав принцесі жодної хвилини спокою: кусав її і вдень і вночі і виріс такий великий і товстий, що навіть придворні почали його боятися.

Тоді принцеса покликала солдат і наказала застрелити цього павука, а з його шкури зробити бубен.

Минув час. Король сказав своїй дочці:

— Ти бачиш, я вже зовсім старий. Мені потрібен спадкоємець, щоб передати йому королівство. Коли ж ти вибереш собі чоловіка?

— Хоч завтра, — розсміялась принцеса. — Але виберу тільки того, хто без помилки скаже, з чого зроблений мій бубен.

— Добре! — погодився король. — Але пам'ятай, хто б не відгадав, ми зараз же справляємо весілля. Таке моє королівське слово!

І король сповістив усій країні, що принцеса вийде заміж за того, хто відгадає, з чого зроблений її бубен.

Звідусіль прискакали на конях принци і графи. В прекрасних колясках приїхали маркізи і герцоги. Зі шпагами на боці прибули до палацу шляхетні кабальєро. Та ніхто з них так і не відгадав, з чого ж зроблений бубен принцеси. Красуня лише насміхалась над женихами. Але ось з далекого королівства прискакав верхи на білому коні стрункий принц у золотому плащі і з пером у капелюсі.

Побачивши юнака у вікно, принцеса одразу полюбила його. Вона вирішила допомогти — незнайомцю і, розчинивши навстіж вікно, голосно крикнула:

— Він зі шкури павука!

Та принц, стомлений довгою дорогою, не розчув слів принцеси, а якби й почув, нізащо б їй не повірив: він подумав би, що принцеса глузує з нього. Чи то ж роблять бубни з павукової шкури?!

Зате крик принцеси почув горбатий жебрак. Саме в цей час він проходив під вікнами, просив милостиню. І коли принц так і не зміг відгадати, з чого зроблений бубен, горбатий жебрак прийшов до короля і сказав:

- Я відповім. Віддайте мені красуню за дружину.
- З чого ж? — запитав збентежений король.
- Він зі шкури павука! — зі сміхом відповів жебрак.

